

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ №9/12
Люксембург, 16 февруари 2012 г.

Заклучението на генералния адвокат по съединени дела
C-611/10 Waldemar Hudziński/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse
и C-612/10 Jarosław Wawrzyniak/Agentur für Arbeit
Mönchengladbach — Familienkasse

Според генералния адвокат г-н Mazák правото на Съюза допуска държава членка да предоставя детски надбавки на командировани или сезонни работници

Правото на Съюза обаче не налага задължение за предоставяне на такива надбавки и държавите членки могат да изключат или да намалят плащането им в случаите, когато такива се плащат от друга държава

Съгласно Регламент № 1408/71¹ работниците мигранти по принцип са подчинени по отношение на прилагането на схемите за социална сигурност на законодателството на държавата членка, в която са наети на работа. Работниците, които са командировани в друга държава членка („командировани работници“) или работят в такава временно („сезонни работници“), продължават обаче да са подчинени на законодателството в областта на социалната сигурност на държавата, където работят обичайно, а не на държавата членка, където работят към този момент.

Waldemar Hudziński (C-611/10) и Jarosław Wawrzyniak (C-612/10) живеят в Полша и са осигурени по полската схема за социална сигурност. Г-н Hudziński, баща на две деца и самостоятелно зает земеделски производител, работи като сезонен работник в областта на градинарството в Германия от 20 август до 7 декември 2007 г. Г-н Wawrzyniak, който има една дъщеря, работи в Германия като командирован работник от февруари до декември 2006 г.

Съгласно германското право лицата, които не пребивават постоянно или обичайно в Германия, имат право на детски надбавки, ако са данъчнозадължени лица. Детски надбавки обаче не се плащат за дете, което може да получи такива от друго място. Тъй като се изявили желание да бъдат третирани като данъчнозадължени лица в Германия, двамата работници искат за периода на работата си в тази държава да получават детски надбавки в размер от 154 EUR на месец за дете.

Исканията и на двамата са отхвърлени въз основа на съображението, че съгласно Регламента приложимо е не германското, а полското право в областта на социалната сигурност.

В този контекст Budensfinanzhof (федерален финансов съд, Германия) решава да поиска от Съда да установи дали в случаите, когато съгласно Регламент № 1408/71 Германия не е компетентна държава членка и законодателството ѝ не е приложимо, правото на Съюза допуска тя да предоставя детски надбавки. Budensfinanzhof иска от Съда да установи и дали

¹ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) в редакцията му съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31), допълнен и изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година (ОВ L 117, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 211).

държава членка може да изключи или да намали правото на семейни обезщетения, когато такива могат да се получават в друга държава членка.

В заключението си от днес генералният адвокат г-н Ján Mazák най-напред пояснява, че Регламентът има за цел да гарантира, че съответните лица са осигурени по схема за социална сигурност само на една държава членка, за да може по такъв начин да се предотврати прилагането на повече от едно национално законодателство и да се избегнат евентуалните усложнения.

Според генералния адвокат Регламентът определя приложимото право не въз основа на това в коя държава схемата за социална сигурност е най-благоприятна за работника мигрант, а чрез позоваване на обективни критерии, каквито са мястото на работа или на пребиваване. Регламентът по-скоро само установява система за координиране на схемите за социална сигурност, без по какъвто и да било начин да разрешава материалните и процесуални различия между тях. Поради това не съществува гаранция, че за социалното осигуряване не е от значение дали работата на работник обхваща повече от една държава членка или е преместена в друга държава членка. Предвид различията между схемите за социална сигурност на отделните държави членки подобно разширяване или преместване може в зависимост от конкретните обстоятелства да е благоприятно или не за социалното осигуряване на работника.

Генералният адвокат г-н Mazák обаче счита, че съгласно практиката на Съда в тази област Регламентът трябва да се тълкува в полза на работниците мигранти в смисъл, че **правото на Съюза не трябва да води до лишаване на държава членка, дори и ако тя не е компетентната държава, от правото да предоставя на работниците предвидените по националното ѝ законодателство социални обезщетения.**

Генералният адвокат г-н Mazák все пак подчертава, че **в подобни случаи държавите членки не са длъжни да предоставят такива обезщетения.** Правото на Съюза не ограничава компетентността на държавите членки да уреждат схемите си за социална сигурност и при липсата на хармонизация в тази област на равнището на Съюза условията и срокът за предоставяне на социални обезщетения, както и техният размер следва да се определят от законодателството на всяка държава членка.

Поради това, след като правото на Съюза не задължава държавите членки при посочените обстоятелства да предоставят детски надбавки, националните закони, предвиждащи изключването или намаляването на такива обезщетения, не могат да се разглеждат като противоречащи на правото на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708